

Kopi fra DBC Webarkiv

Kopi af:

De gule vestes oprør i Frankrig

Dette materiale er lagret i henhold til aftale mellem DBC og udgiveren.

www.dbc.dk

e-mail: dbc@dbc.dk

- Kritisk Debat - <https://kritiskdebat.dk> -

De gule vestes oprør i Frankrig

Skrevet af *John Graversgaard* 15. oktober 2019 @ 12:28 som Politik og økonomi | [Comments Disabled](#)

De gule vestes oprør i Frankrig.

John Graversgaard

De gule veste i Frankrig har med uhørt skarphed udstillet kløfterne i det klassesdelte land, Mellem de som profiterer på afskaffelsen af formueskatten, og de som klarer sig nød og næppe med deres job. Mellem de som har alle muligheder og de som sidder fast i et hamsterhjul hvor det gælder om at overleve.

Der er ikke meget mediedækning at finde om De Gule Veste, endsige analyser, og denne artikel er et forsøg på at råde bod på dette. Skal man følge de gule veste som fortsat demonstrerer i mange byer i Frankrig hver lørdag, så kan man med fordel gå ind på Facebook og Twitter (#GiletsJaunes og #Acte46).

Hvad er det for en protestbevægelse? Er den reaktionær eller progressiv?

Fra de gule vestes første mobilisering 17 nov. 2018 gik der ikke lang tid før man blev vidne til en forbløffende udvikling. Præsident Macron var i en TV transmitteret tale allerede 10 dec. parat til at give indrømmelser. Indrømmelser anslået til 10 mia euro, og som ville give Frankrig problemer med at overholde EU's budgetunderskudsgrænse på 3 %. Le Monde skrev 6 dec: "Denne forrykte uge, hvor regeringsmandatet blev forkastet". Der rejste sig spørgsmålet om hvad der var lykkedes for de gule veste som de sociale masseprotester i 2016 ikke opnåede?

Bevægelsens start

Udslagsgivende for protesterne var regeringens planlagte forhøjelse af afgifterne på benzin og diesel, hvor en underskriftindsamling mod dette 25 okt 2018 nåede op på 250.000. Der blev over nettet mobiliseret til en protestdag 17 nov. Ville man vise sin støtte kunne man lægge sin gule advarselsvest i bilens forrude. På denne første protestdag, en lørdag, anslås det at omkring 380.000 deltog i møder og protester 2000 steder ved rundkørsler og betalingsstationer på motorvejene. Den følgende lørdag 24 nov. kom det til sammenstød med politiet og der blev oprettet barrikader og skete plyndringer. Det fortsatte 1 dec. hvor ukendte trængte ind i Triumfbuen og øvede hærværk på statuen af revolutionssymbolet Marianne.

Til trods for denne udvikling voksede opbakningen i meningsundersøgelser til de gule veste. Efter 1 dec. voksede opbakningen til over 20 %. Mange beklagede volden men udtrykte forståelse for protesterne som nødvendige for at få magthaverne i tale. Voksede fattigdom, arbejdsløshed og en udsultet offentlig sektor var vigtige emner for de adspurgte.

Macron viger og giver indrømmelser.

Den franske præsident Macron havde ikke set de gule veste komme og havde fuldkommen undervurderet bevægelsen. Men kom med en række indrømmelser med forventning om at inddæmme og stoppe protestbevægelsen.

Macron regeringen erklærer på TV d. 10 dec. 2018 at mindstelønnen vil blive hævet, dog ikke betalt af arbejdsgiverne, skat på overtimer reduceres, en planlagt skatteforhøjelse på lave pensioner trækkes tilbage og der appelleres til arbejdsgiverne om at gøre en årlig bonus på 1000 euro skattefri.

Macron lægger op til en national dialog som tænkes formidlet gennem borgmestre ude i landets kommuner. Men på et område er Macron afvisende. Han vil ikke efterkomme de gule vestes krav om at genindføre formueskatten, som han havde fjernet efter sin valgsejr. Løftet om en national debat sker også på baggrund af den betydelige mistillid som store del af befolkningen har til deres politikere. Men der er også sociale årsager i de mange års vedvarende reallønsfald og væksten i arbejdsløshed og usikre, prekære jobs.

Forsvaret for købekraften står højt i folks bevidsthed, hvad der fremgår af meningsundersøgelser.

Intet tyder på at bevægelsen er imod en økologisk omstilling, men har fokus på at det ikke må ske på bekostning af de fattigste, medens velhaverne muntert bruger fly og ikke bliver direkte berørt.

Udgangspunktet for oprøret var ikke Paris, hvor mange slet ikke har en bil, men de små og mellemstore byer, hvor folk er henvist til bilen som følge af dårlige kollektive transportmuligheder.

Der er blevet stadigt længere til hospitaler, posthuse og togstationer som led i reduktionen af statens budgetter. At oprøret starter i provinsen kan også ses i sammenhæng med at halvdelen af den franske befolkning bor i byer med mindre end 10.000 indbyggere. Men oprøret bredte sig også til Paris og knyttede an til andre kampe.

Voksede ulighed og klasseprotest.

De gule vestes protester er uden tvivl udtryk for ”en klassereaktion på tiltagende social ulighed, mange års omfordeling fra neden og opad og en voksende foragt hos de lønafhængige dele af befolkningen overfor den herskende klasse”(Arbejderpolitik, 2019). Der er sket en ændring hvor følelsen af uretfærdighed som ofte er rettet mod de arbejdsløse og indvanderne, nu også rettes mod de rige, magthaverne og eliten skriver Arbejderpolitik i sin analyse.

Geografen Christophe Guillay(2018) har peget på hvordan den brede middelklasse er skrumpet ind. Det begyndte med industriarbejdernes mere usikre og prekære forhold, og siden har det ramt bønder, funktionærer, offentligt ansatte og pensionister i små og mellemstore byer. Der er tale om et udkants Frankrig som ligger uden for de større byområder. Og dette Frankrig har pludselig med de gule veste fået en stemme.

I sit studie over det ”perifere Frankrig” pegede han på den voksende eksklusion af arbejderklassen, hvor de fleste lever udenfor de store byer. Og mener at de gule vestes oprør er disse menneskers oprør. Han siger: ”Teknisk set fungerer den globaliserede økonomiske model godt. Den producerer en masse rigdom. Men den behøver ikke flertallet af befolkningen for at fungere. Den har ikke noget egentligt behov for manuelle arbejdere og små forretningsdrivende udenfor de store byer. Paris skaber rigdom nok til hele Frankrig, og London gør det sammen for Storbritannien. Men du kan ikke bygge et samfund på dette. De gule vestes oprør er arbejderklassens oprør hos dem som bor disse steder. De plejer at være i arbejde, men tjener ikke ret meget, mellem 1000 og 2000 euro/md. Nogle er meget fattige som arbejdsløse. Andre var tidligere middelklasse. Hvad de har til fælles er at de lever steder, hvor der ikke er meget arbejde at finde”(Spiked.11 jan 2019).

”Nu er eliteerne bange. For første gang er der en bevægelse som ikke kan kontrolleres gennem de normale politiske mekanismer. De gule veste opstod ikke fra fagbevægelsen eller de politiske partier. De kan ikke stoppes. Der er ikke nogen stop knap. Enten må de intellektuelle blive tvunget til at anerkende eksistensen af disse folk, eller de vil søge bløde totalitære løsninger.

Der er gjort meget ud af at de gule veste stiller mange krav. Men først og fremmest er det et krav om demokrati. Fundamentalt er de demokrater som ønsker at blive taget alvorligt og de ønsker at være en del af den økonomiske orden.

Man skal stoppe med at fornærme arbejderklassen, stoppe med at tænke de gule veste er idioter. Der er brug for kulturel respekt, og der vil ikke opstå økonomisk eller politisk integration før der er kulturel integration. Og så skal vi tænke anderledes økonomisk. Det vil sige afvise de nyliberale dogmer. Vi skal tænke udover Paris, London og New York”(Spiked 11. jan 2019)

Klassesammensætning.

Sociologer m.fl. har undersøgt de gule vestes sociale og klasse-mæssige tilhørsforhold, en undersøgelse som blev bragt i Le Monde, 11 dec. 2018. Adspurgt om deres politiske orientering erklærede 33 % at de hverken var til venstre eller til højre, 5 % udtalte sig ikke. Ud af de 61 % som svarede på hvor de lå på en skala fra 1(venstre) til 5(højre), var 12 % til højre og heraf 5 % det yderste højre. Mere end 3 gange flere, 42 %, var til venstre og heraf 15 % det yderste venstre. Det var overvejende lønmodtagere eller pensionister. Lavere funktionærer med 44 %(27 % i befolkningen), arbejdere med 19%(27% i befolkningen), håndværkere med 14 %(6% i befolkningen. Under gennemsnittet ligger middelgruppen af funktionærer (13 % mod 25 % i befolkningen)og de højere funktionærer (7 % mod 18 % i befolkningen).

Sammenfattende kalder de det de beskedne indkomsters oprør. Mange demonstrerer for første gang og deltager fordi de har fået nok. Selv om blokaderne medførte køer og forsinkelser, så blev de gule veste mødt med stor opbakning. Mennesker fra det samme område, den samme by mødtes pludseligt og viste deres ansigt og mange brød med skammen over at være fattig. Bevægelsen brød med de faste protestritualer, og var ikke mindst også en reaktion mod et politisk system som de følte havde svigtet dem. Forsøg på at stemple bevægelsen, bringe den i modsætning til andre grupper og styre bevægelsen ind i traditionelle rammer synes forgæves.

Mange kvinder deltager.

Kvinderne deltager i et stort antal med 45 % i forhold til mændenes 55%, og er kommet mere i fokus end i traditionelle protestbevægelser, hvor de faglige og politiske repræsentanter(mandlige) oftest er dominerende. Historikeren Fanny Gallot siger: ”Det er forbavsende hvordan man glemmer kvindernes

deltagelse: Deres usynlighed i de mange strejker i sundhedssektoren og rengøringsbranchen med flest kvinder”(Le Monde 11 dec 2018). Men pludselig bliver de synlige med de gule veste. Sygeplejerske og enlig mor, Ingrid Levassieur, stiller op mod eksperter og mediefolk og bliver spurgt: ”Hvor har de lært at tale så godt? Ved at lytte meget, svarede hun, og tilføjer at de gule veste har fundet hinanden og ikke giver op. Hun tjener selv 1250 euro/md og er alene med 2 børn på 8 og 13 år. Hun har altid set det som hendes personlige skæbne, men mærker pludselig at hun ikke står alene”(Die Zeit, 6 dec 2018)

I kontrast til optøjerne ved Triumfbuen taler hun direkte og effektivt om bevægelsens konkrete kritik og krav. Den veltalende kvinde bliver af medierne gjort til symbolfigur. ”Det er den samme symbolik. En kvinde hæver sig over mængden og fører an. Sådan malede Eugene Delacroix den franske juli revolution i 1830 og forevige billedet af Marianne. Som blev til den franske republikks nationalfigur som udsmykker ethvert fransk rådhus”(Die Zeit, 6 dec. 2018)

Kulturkløfter og fordomme

Det perifere Frankrig(La France Profonde) klarer sig ikke godt i den globale økonomi. Men der er også kulturelle fordomme og kløfter i spil. Guilluy siger: ”De gule veste bliver også kulturelt misforstået af eliten. Det er en bevægelse i det 21 årh. som er både kulturel og politisk.... en illustration af denne kløft er at de fleste moderne progressive og sociale protest bevægelser hurtigt støttes af de kendte, skuespillere, medier og intellektuelle. Men ingen af disse har anerkendt de gule veste. Deres opståen medførte en slags psykologisk chok for det kulturelle establishment. Det er nøjagtigt det samme chok som den britiske elite oplevede med Brexit afstemningen, og som de fortsat oplever 3 år efter. Brexit handlede også meget om kultur. Det var mere end blot et spørgsmål om at forlade EU. Mange vælgere ønskede at huske den politiske klasse på at de eksisterede. Det er hvad franskmændene gør opmærksom på med de gule veste---at de eksisterer. Vi ser det samme fænomen i populistiske oprør overalt i verden”.

”Vi har et nyt borgerskab som er meget cool og progressivt og giver indtryk af at der ikke længere er nogen klassekonflikt. Det er virkelig svært at være i opposition til hipsterne når de siger de bekymrer sig om fattige og mindretallene. Man faktisk er de medansvarlige for at skubbe arbejderklassen ud på sidelinjen. ..Middelklasse reaktionen på de gule veste har været sigende. Hurtigt blev de protesterende udskældt som fremmedhadere, antisemitter og homofobere. Eliterne præsenterer sig selv som antifascister og antiracister, men det er blot en måde at forsvare deres klasseinteresser...de har skabt en dominerende kulturel diskurs som udgrænser arbejdere. ...Nu er eliterne blevet bange. Det er en bevægelse de ikke kan kontrollere gennem de normale politiske mekanismer”

Macron træd tilbage!

I gaderne lyder krav om at Macron skal træde tilbage. Et centralt krav hos de gule veste er genindførelse af formueskatten, men her er Macron helt afvisende. Også selv om meningsundersøgelser viser at 70 % af befolkningen støtter det. Et håb som også bæres af kravet om folkeafstemninger. Grundlæggende peger det på en omfattende tillidskrise som rammer både partier og fagbevægelse.

Ved valget i 2017 blev det traditionelle gaullistiske højre og det traditionelle venstre(socialister og kommunister) svækket. Og Macrons nye bevægelse ”La Republique en Marche” som blev grundlagt over nettet er ikke vokset væsentligt, og hvor socialisten Hollande blev ekstrem upopulær, så er Macron i dag forhadet af mange.

Partier som kræver nationalforsamlingen opløst er på venstrefløjen LFI, ”La Franche Insoumise” (det ubøjelige Frankrig) ledet af Jean-Luc Mélenchon og på højrefløjen det tidligere Front National, nu Rassemblement National(National samling) ledet af Le Pen.

Polariseringen og de skærpede klasse modsætninger har skabt panik i borgerskabet, som satser på Macron. En leder fra en af de store børsnoterede koncerner udtalte symbolsk at ”Vi må redde soldaten Macron”(Arbejderpolitik, Le Monde, 13 dec 2018).

Det er godt beskrevet af redaktørerne på Le Monde Diplomatique, Serge Halimi & Pierre Rimbart(2019):

”Den franske elite har ikke følt så meget frygt det sidste halve århundrede som nu, og her drejer det sig ikke om den sædvanlige frygt for at tabe et valg, for at gå glip af en ”reform” eller se deres aktier dale på børsen, men en frygt for oprør, opstand og tab af magt. Protesterne i gaderne den 1. december 2018 fik det for nogen til at løbe koldt ned ad ryggen. Med BFM TV’s nyhedsstjerne Ruth Elkrief ’s kuldegysende ord:

”Det vigtigste er, folk nu ser at komme hjem”. Kanalen viste optagelser af protesterende gule veste fast bestemt på at kræve et bedre liv for sig selv”

”Et helt socialt univers er bundet sammen fra De Grønne til resterne af Socialistpartiet, Fra CFDT (*Confédération française démocratique du travail*) til værterne på *France Inter*'s morgenshow (ifølge stationens direktør et ”forstandens samarbejde”), for at sætte enhver politiker, der udtrykker sympati med bevægelsen i gabestokken. De står anklaget for at underminere demokratiet og ikke tage del i deres frygt. Forhåbentligt kan man kontrollere disse ballademagere med det gamle og velprøvede trick at kæde en hvilken som helst talsperson fra de gule veste sammen med en eller anden holdning, som det yderste højre på et eller andet tidspunkt har udtrykt eller forsvaret. Men ville en sådan tankerække ikke betyde en opmuntring til vold mod journalister bare fordi Marine Le Pen havde kaldt en sådan vold ”selve negationen af demokrati og respekt for andre uden hvilken der ikke sker nogen konstruktiv ændring, intet demokratisk liv, intet socialt liv (*Le Figaro* den 17. januar)”

Volden

Det handler ikke kun om benzinpriser, men udtrykker en større vrede mod magthaverne. En bevægelse som har bragt mennesker på gaden som aldrig før har demonstreret. En vrede som Macron og den herskende klasse i Frankrig har svært ved at slukke. Det er sammenlignet med maj 1968 hvor politikerne også dengang forsøgte at kriminalisere oprøret. Men i dag ser volden mod demonstranterne ud til at være mere omfattende end i maj 1968, siger en fransk historiker Michelle Zancarini-Fournel, som kritiserer regeringen for at ville kriminalisere bevægelsen. Med 6475 arrestationer mellem den 17 nov og 7 jan overgår det tallene fra 1968. Alene den 8 dec blev 1500 arresteret og uden sidestykke i Frankrigs yngre historie. Den 19 nov som er 3 dage efter bevægelsens start tales om 528 tilskadekomne, heraf 17 svært. I centrum for kritikken står politiets bevæbning med geværer som bruger ”flash balls”, gummikugler som giver alvorlige skader.(*Le Monde*, 17 jan 2019)

Et stort antal demonstranter har mistet synet efter at være ramt af disse granater, og statens vold har nået nye højder. Disse Flash Balls er indført siden de store konflikter i 2006. De kaldes for ”Balles de Defense” bliver affyret med en granatkaster(LBD-40) hvor der er monteret et lasersigte. Gummikugler på 40 mm afskydes med den hastighed på 100 m/s og med en stor træfsikkerhed på 40 m ifølge den schweiziske producent Brüger & Thomet(Wildcat,2019). Frankrig har som det eneste land i Europa ikke forbudt dem, og den franske menneskerettighedskommissær har i 2017 anbefalet et forbud(Europe1,2018).

Objektklasse, racisme og homofobi

Der består en fare i at bevægelsen kan blive indfanget af højrefløjens, men selv om der er enkelte fremmedfjendske udtalelser på Facebook og episoder, tyder det ikke på at det kendetegner bevægelsen. Undersøgelser har vist at de sociale spørgsmål står forrest, ikke immigration.

Kouvelakis (2019) skriver i *New Left Review*: ”Det er bemærkelsesværdigt at fremmedfjendske krav ikke er fremtrædende, men at der lægges vægt på krav om retfærdighed og omfordeling af rigdommen. De gule veste markerer et nybrud i franske sociale bevægelser. Det er første gang at en bevægelse nedefra rummer deltagere fra både venstre og højre. Men symmetrien kan vildlede: Det yderste venstre og det yderste højre skubber i hver sin retning. Det som er i spil er enten at man vender sig mod de kræfter som er ansvarlig for ulighed og uretfærdighed eller at man vender sig mod indvandrerne. Magthaverne har allerede truffet dette valg. Macron har taget spørgsmålet om indvandrerkvoter med i sin ”store debat””

Forfatteren Didier Eribon har sammen med andre intellektuelle engageret sig i kampen for at anerkende og forstå bevægelsen. I interviewet ”Die Herrschenden haben Angst,2019, siger han : ”Oprøret kan tage forskellige former, men hvilket parti som kan profitere er usikkert. De gule veste er mødt med massiv fordømmelse og anklager for populisme, ekstremisme, nationalisme. Den tyske presse dyrker Macron som en anden frelserfigur. Men i virkeligheden er Macron ikke redningsmanden, men i gang med at ødelægge Europa, da hans politik får folk til at afvise Europa. Han gør ikke Front National svagere, men stærkere. I dag hvor hele verden kan se hvor alvorlig situationen er i Frankrig, retter de tyske mediers kritik sig ikke mod Macron og hans nyliberale politik, men mod de protesterende. Hvis det fortsætter sådan kan den til sidst udvikle sig til en højreekstrem nationalistisk populisme”.

I samme interview siger forfatteren Edouard Louis som også kommer fra arbejderklassen som Eribon: ”Jeg og Eribon har i vores bøger udførligt beskrevet hvordan der var racisme og homofobi i vores barndom. Disse affekter er udbredt i den franske underklasse. Man har påstået at vi overdrev, at det var løgn og kun var udtryk for vores foragt for vores opvækstmiljø. Men pludselig opstår der en revolutionær folkelig

bevægelse, så er problemet pludseligt omvendt at dette miljø er racistisk og homofobisk. Man ser her at underklassen virkelig er gjort til OBJEKTKLASSE.

Det er et begreb fra Pierre Bourdieu. Han anvender det på sociale grupper, hvis definition man efter behag kan manipulere, som et objekt. På den ene side kan man sige at der ikke er udbredt homofobi og racisme i den brede befolkning, og det er løgn når man påstår det. Og næste dag når det er et folkeligt oprør, kan man mene at det skal nedkæmpes og det er homofobisk og racistisk. Man definerer efter behag underklassen, så det passer ind i ens ideologiske indstilling”.

Eribon: ”Der er en kaste af privilegerede, som elsker at give lektioner dagen lang og intet aner om hvad det drejer sig om. Det er udtryk for klasseracisme. Der findes et totalt ukendskab til livsvilkårene nederst i det franske samfund. Et fuldstændigt ukendskab til hvordan mennesker lever, tænker og fungerer politisk”

Misinformationskampagne.

Der er tale om kulturkamp og klassekamp, og alt tyder på at det ikke er lykkedes at spænde de gule veste for højrefløjens forsimplede løsninger. Dele af venstrefløjens har afvist de gule veste, hylder konspirationlignende teorier og har sammenlignet dem med de tyske fremmedfjendske bevægelser, men dette er helt misvisende. F.eks. har Daniel Cohn-Bendit fra de Grønne, som er rådgiver for Macron begået denne fejl (Paoli, 2018). Ved at stigmatisere de gule veste på den vis yder man indirekte støtte til Le Pen. Venstrefløjens deltagelse i de gule vestes aktioner har været vigtig, og selv om mange forsøger at stigmatisere bevægelsen gennem misinformation, så er de gule veste i hovedsagen en bevægelse til venstre.

Kilder:

Klassekampen i Frankrig, Serge Halimi & Pierre Rimbert. Kritiskdebat, 15. februar 2019, http://gl.kritiskdebat.dk/articles.php?article_id=2046

Gilets jaunes: the French uprising, Taking Sides is a series of ebooks published by Le Monde diplomatique, Jan-Febr. 2019.

Die Gelben Westen zwingen Macron zum Zurückweichen und flößen den besitzenden Klassen Furcht ein, No 1, 2019, <http://www.arbeiterpolitik.de/aktuelles/aktuelles67.htm>

Gilets jaunes »une enquête pionnière sur la « révolte des revenus modestes », Le Monde, 11dec 2018, https://www.lemonde.fr/idees/article/2018/12/11/gilets-jaunes-une-enquete-pionniere-sur-la-revolte-des-revenus-modestes_5395562_3232.html

The gilets jaunes are unstoppable, 11 jan 2019, <https://www.spiked-online.com/2019/01/11/the-gilets-jaunes-are-unstoppable/>

The brutal crackdown on the *gilets jaunes*, <https://www.spiked-online.com/2019/01/15/the-brutal-crackdown-on-the-gilets-jaunes/>

Stathis Kouvelakis, The French Insurgency, Political Economy of the Gilets Jaunes. New Left Review, 116, 2019, <https://newleftreview.org/issues/III116/articles/stathis-kouvelakis-the-french-insurgency>

Le Défenseur des droits préconise l'interdiction des flash-ball pour le maintien de l'ordre, 10 jan 2018, <https://www.europe1.fr/societe/le-defenseur-des-droits-preconise-linterdiction-des-flash-ball-pour-le-maintien-de-lordre-3542798>

Die Herrschenden haben Angst- und das ist wundervoll, Gespräch über die Bewegung der Gelbwesten mit Didier Eribon, Geoffroy de Lagasnerie und Edouard Louis, Februar 2019. Zeitschrift Luxemburg, <https://www.zeitschrift-luxemburg.de/die-herrschenden-haben-angst-und-das-ist-wundervoll/>

Guillaume Paoli: Anatomie einer Desinformationskampagne, 11. Dez 2018 <http://guillaumepaoli.de/allgemein/anatomie-einer-desinformationskampagne/>

Was kommt nach den Gilets Jaunes?, Wildcat, https://wildcat-www.de/wildcat/103/w103_gilets.html

Gelbe Vesten. Korrespondenz aus Frankreich, <https://www.kaz-online.de/artikel/gelbe-westen>

Fast so wie Marianne. Die Gelbwesten tragen die gesellschaftlichen Konflikte Frankreichs auf der Straße aus. Der Präsident gerät in die Defensive – und das Land entdeckt seine alte Lust am, DIE ZEIT Nr. 51/2018, 6. Dezember 2018

<https://www.zeit.de/2018/51/gelbwesten-frankreich-emmanuel-macron-protest-streik-steuer>

La volonté de criminaliser les “gilets jaunes” est la même qu’en Mai 68. Le Monde 17 jan 2019, https://www.lemonde.fr/idees/article/2019/01/17/gilets-jaunes-la-volonte-de-criminaliser-les-manifestants-est-la-meme-qu-en-mai-68_5410203_3232.html

Interview med Christophe Guilluy: Der Aufstand der verschwindenden Mittelschicht, FAZ, 24.nov 2018, <https://www.faz.net/aktuell/politik/ausland/christophe-guilluy-ueber-gelbwesten-protest-in-frankreich-15905879.html>

Interview med Christophe Guilluy: Verdammt der Globalisierung, FAZ, 27.11.2018.

<https://www.faz.net/aktuell/feuilleton/debatten/christophe-guilluy-kritisiert-die-medien-und-die-elite-15910696.html>

You Tube: <https://www.youtube.com/watch?v=Sjk5WqfpmXM>

Twitter: [#YellowVests](#), [#GiletsJaunes](#)

Die Gelben Westen zwingen Macron zum Zurückweichen und flößen den besitzenden Klassen Furcht ein , <http://www.arbeiterpolitik.de/>

Pierre Lévy: Ruptures, <https://ruptures-presse.fr/>

De gule veste(engelsk): <https://winteroak.org.uk/the-gilets-jaunes/>

De gule vestes krav.

La liste des revendications des gilets jaunes,

<https://www.cnews.fr/france/2019-02-28/la-liste-des-revendications-des-gilets-jaunes-801586>

La charte officielle des 25 revendications des Gilets Jaunes: <https://www.lelibrepenseur.org/la-charte-officielle-des-25-revendications-des-gilets-jaunes/>

Opstanden i Frankrig nov. 2005 – et socialt oprør, Socialistisk Bibliotek,

<https://socbib.dk/opstanden-frankrig-nov-05-socialt-oproer/>

Bilag: De gule vestes krav.

Deres refleksioner og krav kan man se af deres kommunike, som blev citeret bredt i medierne:

Stop for hjemløsheden: HASTER.

Mere progression i indkomstkatten med flere niveauer.

Forhøjelse af mindstelønnen til 1.300 euro netto.

Mere støtte til de små butikker i landsbyerne og byens centre. Stop etablering af store butikcentre omkring de store byer, der kun ødelægger detailhandelen.

For mere gratis parkering i byernes centre.

Masterplan for bedre isolering af lejligheder(økologisk og besparende for husholdningerne)

De store (McDonald's, Google, Amazon, Carrefour ...) skal betale meget og de små (håndværkere, små og mellemstore virksomheder) skal betale mindre.

For et mere lige socialforsikringssystem for alle (også for håndværkere og små selvstændige).

Afskaffelse af den separate socialforsikring for selvstændige (RSI).

Pensionssystemet skal forblive solidarisk og samfundsansvarligt. Ingen pension på point.

Stop skattestigningerne på brændstoffer.

Ingen pension under 1.200 euro

Valgte politikere har kun ret til en gennemsnitsløn og rejseudgifter skal kontrolleres og refunderes kun, hvis det er berettiget. Ret til restaurant- og feriekuponer.

Alle franske lønninger samt pensioner og andre overførsler skal følge prisudviklingen

Beskyttelse af fransk industri: Forbud mod udflytning. Beskyttelse af vores industri betyder en beskyttelse af og vores arbejdspladser.

Stop for udstationering af arbejdstagere. Det er nonsens, at de som arbejder i Frankrig ikke får den samme løn og har de samme rettigheder som de indfødte.

Alle som har en arbejdstilladelse på fransk område skal være ligestillet med en fransk statsborger og hans arbejdsgiver skal betale det samme for ham som en fransk arbejdsgiver.

Midlertidige ansættelseskontrakter i større virksomheder skal i højere grad begrænses. Vi ønsker flere permanente ansættelseskontrakter

Afskaffelse af CICE (skattefradrag for konkurrenceevne og beskæftigelse) og brug af disse midler til at opbygge en fransk industri for brintdrevne køretøjer (hvilket er mere miljøvenligt end elbiler).

Stop for sparepolitikken. Stop med at betale renter på gæld, der er erklæret ulovlig og tilbagebetaling af gæld - uden at pengene tages fra de fattige og opsporing af de 80 milliarder som er unddraget i skat

Årsagerne til migration skal lægges åbent frem

Asylansøgere skal behandles anstændigt. De har ret til bolig og sikkerhed, forplejning samt uddannelse for mindreårige.

Samarbejde med FN, så modtagelsescentre kan åbnes i mange lande, indtil asylansøgningen er afsluttet.

Tilbagevenden af afviste asylansøgere til deres hjemland.

Implementering af en reel integrationspolitik. At bo i Frankrig betyder at være en blive franskmand, går til franskkurser, kurser i fransk historie og i samfundskundskab med prøve til afslutning.

Fastlæggelse af en maksimal løn på 15.000 euro.

Jobskabelse for de arbejdsløse.

Forøgelse af invaliditetsydelse.

Huslejeloft. Etablering af sociale boliger - især for studerende og prekært ansatte.

Forbud mod salg af fransk offentlig ejendom (dæmninger, lufthavne ...)

Tilvejebringelse af passende ressourcer til retsvæsenet, politiet, gendarmeri og hær.

Overtid for de udøvende myndigheder skal udbetales eller afspadseres.

Alle vejafgifter skal anvendes til vedligeholdelse af Frankrigs motorveje og til trafiksikkerhed.

Gas- og elsekskaberne, hvis priser er steget som følge af privatisering skal igen være offentlige og priserne skal sænkes.

Umiddelbart stop for lukning af offentlige mindre transportlinjer, stop for lukning af postkontorer, skoler og fødeafdelinger.

Bedre trivsel for vores ældre medborgere. Forbud mod at hente gevinst på deres bekostning.

Slut med tiden med det "Grå Guld", og start på en tid med "Grå Velfærd".

Maksimalt 25 elever pr. klasse fra førskole til afgangsklasse.

Tilvejebringelse af økonomi til psykiatrien.

Folkeafstemninger bør inkluderes i forfatningen. Oprettelse af en læsbar og effektiv hjemmeside, kontrolleret af et uafhængigt kontrolorgan, hvor folk kan fremsætte lovforslag.

Hvis et sådant forslag modtager 700.000 underskrifter, skal det drøftes i Nationalforsamlingen, justeres og med ændringer forelægges nationalforsamlingen, som er forpligtet til senest et år efter afleveringen af de 700.000 underskrifter, at fremlægge det til afstemning for den franske befolkning.

Tilbagevenden til et 7-årigt mandat for republikkens præsident. Ved valget af parlamentsmedlemmer to år efter valget af præsidenten vil republikkens præsident modtage en positiv eller negativ vurdering af hans politik. Dette vil bidrage til at folkets stemme bliver hørt.

Pensionsalder på 60 år og med ret til pension fra 55 år for alle personer som har hårdt fysisk arbejde, f.eks. murere og slagteriarbejdere.

Hvis et barn på 6 år endnu har behov for det, kan børnetilskud(PAJEMPLUI) forlænges til barnet er 10 år.

Fremme af godstransporten med jernbane.

Intet fradrag for kildeskat.

Article printed from Kritisk Debat: <https://kritiskdebat.dk>

URL to article: <https://kritiskdebat.dk/?p=2036>

Copyright; 2019 Kritisk Debat. All rights reserved.